

Ako oklamať dračiu kliatbu

Zo starej nórčiny preložila
CRESSIDA COWELL

*Štikút a jeho
obľúbený drak Bezzubý*

O AUTOROVI

Štikútovi Strašnému Štukovcovi Tretiemu bolo predurčené stať sa nasledujúcim náčelníkom kmeňa Chlpatých chuligánov a najväčším vikinským hrdinom, aký kedy žil.

Štikútove pamäti sa však vracajú do čias, keď bol celkom obyčajný chlapec a všetko nasvedčovalo tomu, že osud sa dopustil dajakého OMYLU. V tejto knižke musí Štikút šialencovi so sekerou ukradnúť protilátku na zmijovitídu a vrátiť sa na Berk, prv ako ho dolapí Skazotesák.

Text and illustrations copyright © Cressida Cowell 2006

First published in Great Britain in 2006

Translation © Otakar Kořínek 2008, 2014

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2008, 2014

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat' ani šíriť v akejkoľvek forme alebo akýmikol'vek prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému, bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu *Cressida Cowell: How to Cheat a Dragon's Curse by Hiccup Horrendous Haddock III*, ktorý vyšiel vo vydavateľstve Hodder Children's Books, London, 2006, preložil Otakar Kořínek.

Ilustrácie Cressida Cowell

Zodpovedná redaktorka Viera Prokešová

Editorka Zuzana Šeršeňová

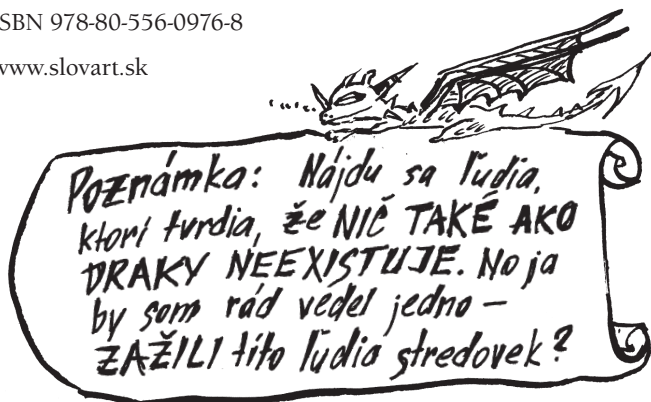
Sadzba, zalomenie ITEM, spol. s r. o., Bratislava

Tlač PATRIA I., spol. s r. o., Prievidza

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 978-80-556-0976-8

www.slovart.sk

POZNÁMKA: Nájdú sa ľudia, ktorí tvrdia, že NIČ TAKÉ AKO DRAKY NEEXISTUJE. No ja by som rád vedel jedno – ZAŽILI tieto ľudia stredovek?

Ako oklamať dračiu kľatbu

Štikút Strašný Štukovec III.

Zo starej nórčiny preložila
CRESSIDA COWELL

slovart

Mapa
BARBARSKÉHO
počas najkrutejšej zimy

CHIMÚRNE MORE
celé zamrzlo

LOTROVSKÁ HORA
je vhodná na lyžovanie
SKAZOTEPAK je uväzený pod ľadom
v **THOROVOM HNEVE**

Pozor na kmeň Hysterikov, ktorí
žijú tu na **HYSTÉRII**
(sú úplne blázniví)

SÚOSTROVIA

y za posledných 100 rokov

OSTROV
BERK

leží
hlboko pod snehom

Vari sa táto zima
NIKDY neskončí?

Vari NIKDY
nepriđe jar?

~ OBSAH ~

1. Lyžiarska lovecká výprava s lukom a so šípom	13
2. Šabľozubé draky ťahače.	27
3. Z lovcov sú lovení	46
4. Je niečo Rybonohovi?	65
5. Drúzganá na ľade.	77
6. Čo povedal Vráskavec	87
7. Výprava za zmrazeným zemiakom.	98
8. Thorov hnev.	108
9. Medzitým na Berku	116
10. Freyin sviatok na Hystérii	118
11. V kaši	129
12. Bude záchrancom Bezzubý?	149
13. Veľká zemiaková lúpež	156
14. Jazda zemiakových lupičov.	174
15. Už-už sa im to mohlo podariť.	180
16. Skazotesák	184
17. Výprava sa skončila.	196
18. Rybonoh.	207
19. Posledná kapitola.	214
Epilóg	233

bezzubý
Štikútov
oblíbený drak

ŠTIKÚT hrdina tohoto
příběhu

Soplínos

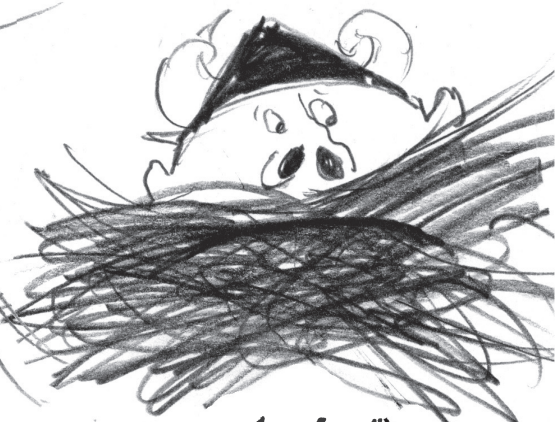
Jednooký
(šablůzubý drak
táhač)

Norbertova
sekera

Kamikadze
lupička
a šermiarka

Chladnobrv
Obrovský

Vygumovaný

Rybonoh

Norbert
Pakomator
(úplne bláznivý
náčelník Hysterikov)

Som zákerný zmijovec

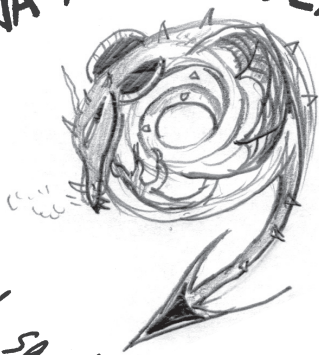
A moje žihadlo je rovnako smrtiace ako žihadlo pavúka

Este pred začiatkom tohto príbehu som pichol jednu z postáv.

(Dúfam, že to nie je vaša obľúbená.)

A hoci to ešte nevie,

UŽ NA ŇU DOPADLA KLIATBA!

Môj

jed sa jej už plazi telom.

Môj silný jed zabíja jej srdce.

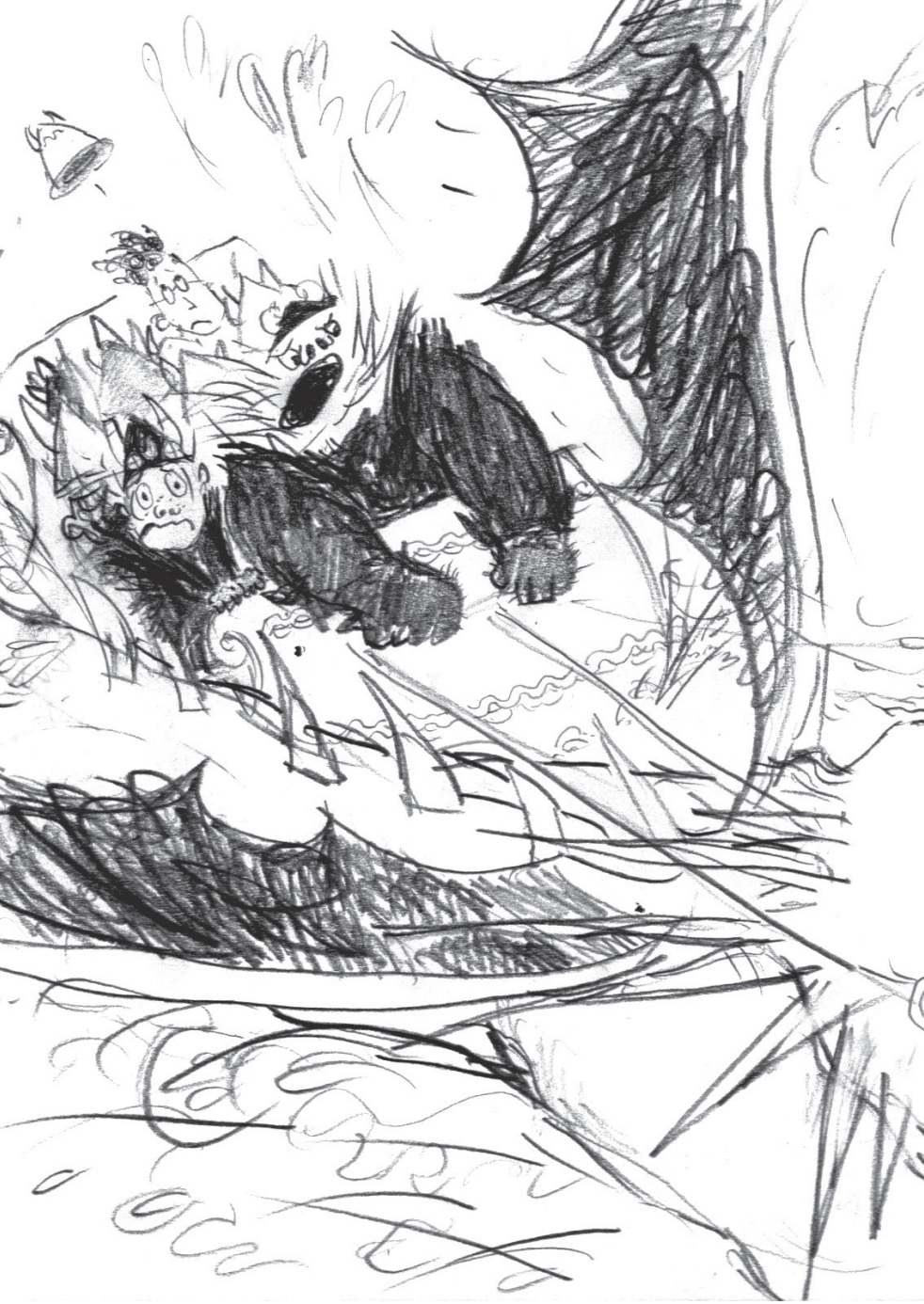
A v piatok o desiatej predpoludním

ZOMRIE tak isto, ako že ikry sú ikry.

Lebo NIKTO nemôže oklamať

KLIATBU ZÁKERNÉHO ZMIJOVCA.

čierne vdova.

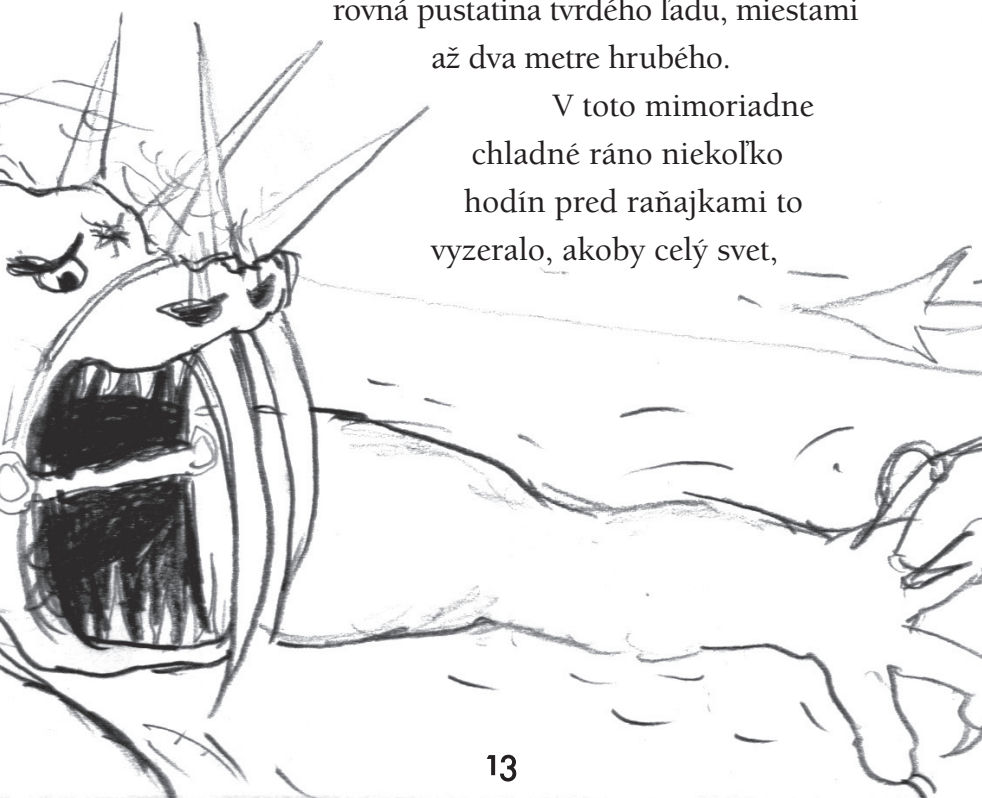

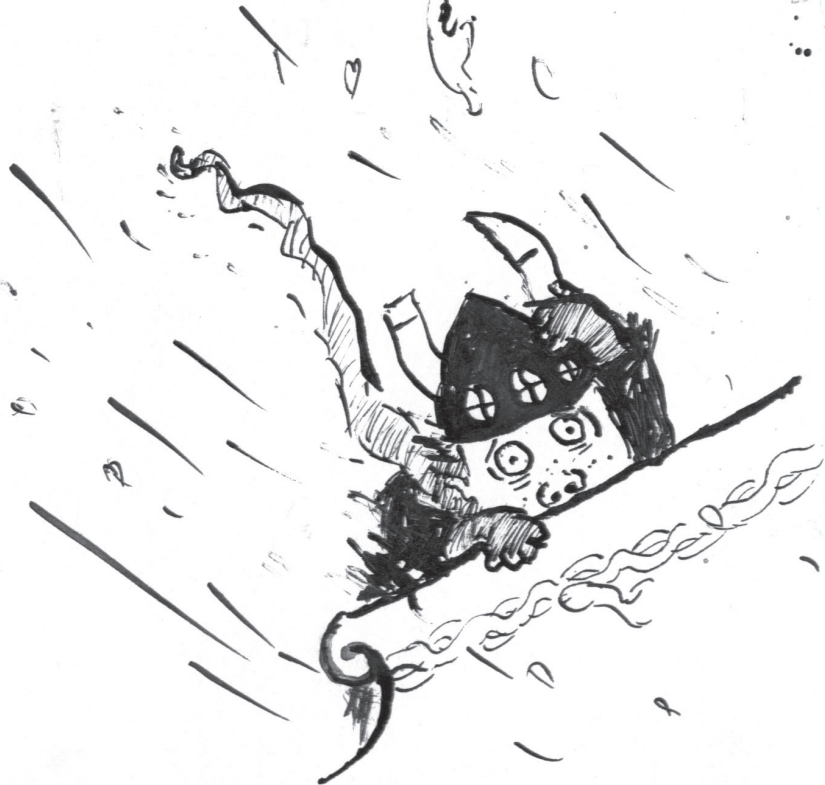
1. LYŽIARSKA LOVECKÁ VÝPRAVA S LUKOM A SO ŠÍPOM

Na vikinských územiach boli vždy chladné zimy.

No táto zima bola najchladnejšia za posledných sto rokov. Bola *taká* chladná, že Chmúrne more celé zamrzlo a všetky Vnútorne ostrovy spojila nekonečná rovná pustatina tvrdého ľadu, miestami až dva metre hrubého.

V toto mimoriadne chladné ráno niekoľko hodín pred raňajkami to vyzeralo, akoby celý svet,

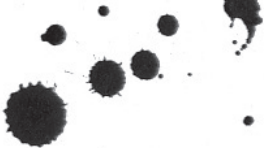

zamrznutý v čase, zatajil dych. Vzduch bol ostrý ako roztrieštené sklo a čisté snežné ticho nerušil nijaký zvuk.

Nijaký zvuk, pravda, okrem hrozného, šialeného revu, ktorý sa niesol odkiaľsi z ľadu.

Skupinka mladých chlapcov a ich učiteľ z kmeňa Chuligánov sa totiž vydali z malého ostrova Berk, kde žili, na ostrov Lotrovo na juhu.

Pravdaže, nie na čľne, lebo po zamrznutom mori sa nemožno plaviť.

Nesmierne rýchlo leteli po ľade na veľikánskych drevených vikinských SANIACH, ktoré ťahalo šesť čistobielych šablozubých drakov ťahačov, väčších ako levy a rýchlejších ako gepardy.

Ten hrozivý, šialený rev vydával muž, ktorý riadil sane, Pahlť Grgavý. Pahlť mal ako učiteľ na starosti pirátsky výcvikový kurz na Berku. Bol to obrovský, obludný chlapisko, zababušený v kožušinách, s ufúľanou bradou a so zlostnou povahou nie nepodobný grizlymu.

„HÝBTE SA, VY BIEDNE BIELE ČERVY!“
reval na šablozubé draky, šľahajúc im nad hlavami bičom. „MAL SOM RÝCHLEJŠIE SLIMÁKY,
VY BANDA! MOJA STARÁ MAMA SKÁKALA
RÝCHLEJŠIE AKO VY A MALA STOŠTYRI
ROKOV! HIJÓÓÓÓ!“

Jedna jeho ozrutná srstnatá ruka šľahla bičom, ktorý sa zvinul vo vzduchu ako veľký čierny had, a druhá v nepričítnej zúrivosti tak mykla opratami, že draky ťahače vyrazili vpred neskrotnými skokmi.

Za Pahlťom sedelo na saniach jeho dvanásť žiakov.

Desiati z nich boli nepekni mladí

zurvalci, ktorí revali rovnako zjašene, nadšene a hlasno ako ich učiteľ.

„UJUJÚÚJ!“ zvyškli, keď sane narazili na závej, ktorý ich vymrštil, a preleteli desať metrov vzduchom, kým opäť tresli na ľad tak prudko, až sa všetkým otriasli žalúdky.

„UJUJÚÚÚÚÚÚÚÚJ!!“

Poslední dvaja chlapci boli menší ako ostatní a nie takí nadšení.

„Ešte dobre...“ vyhrkol Štikút Strašný Štukovec Tretí, keď sa sane strmo naklonili na jednej sanici, až to prišerne zapraskalo a vyletela spříška ľadu, „... ešte dobre, že som neraňajkoval, lebo raňajky by boli zasa vonku...“

Vedzte, že práve on Štikút je hrdinom tohto príbehu, hoci pri pohľade naňho by ste to nikdy nepovedali. Bol malý, ryšavý a veľmi, veľmi obyčajný.

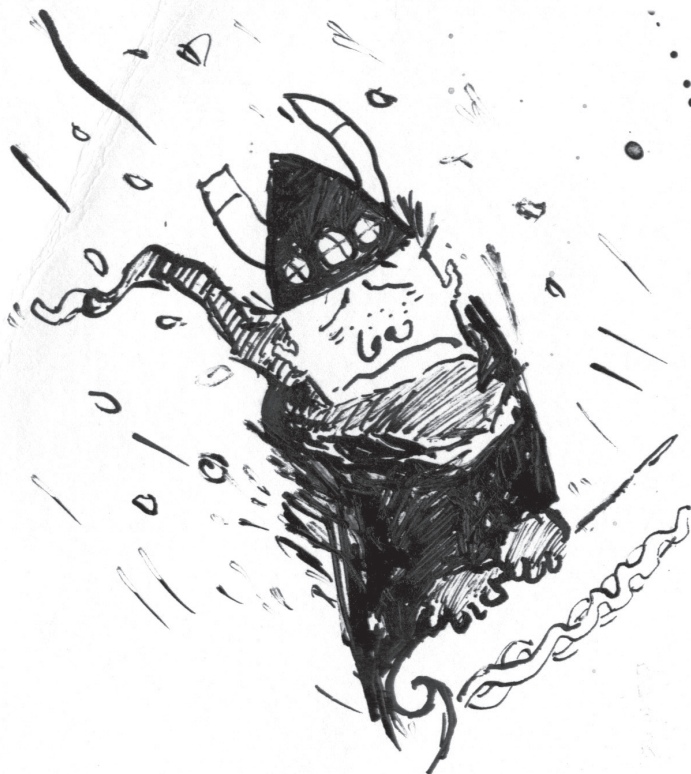
Štikútov najlepši kamarát Rybonoh, taký chudý košťiaľ, ktorý mal astmu a škúľil, ho nepočúval. Modlil sa k Thorovi s pevne zatvorenými očami.

„Thor, prosím ťa, Thor,“ modlikal, „prosím ťa, daj, nech je tomu koniec...“

Rybonohova modlitba bola onedlho vyslyšaná.
Sane leteli k vysokým čiernym útesom na
území Visilotrov tak neuveriteľne rýchlo, že
nemohli včas zastaviť...

„Neotváraj oči, Rybonoh,“ varoval ho Štikút.

Pahlť Grgavý sa vztýčil a, ťahajúc za opraty, sa
s mocným zrúknutím: „PŘŘŘŘ!!!“ nahol tak ďaleko
dozadu, že sa ocitol takmer vo vodorovnej polohe.
Šablôzubí zastali tak prudko, že sane okolo nich
preleteli v šialenom oblúku... a už-už ich išlo

tresnúť do útesu takou silou, že všetkých na kúsky doláme...

„OCHJOJ!“ zvrieskol Štikút a aj on zatvoril oči.

Sane zaprašťali, zastali a vibrovalo v nich.

Štikút otvoril oči. Na prekvapenie ešte žili. Hladká čierna stena útesu bola iba na centimetre od Štikútovho líca. Štikút sa jej na okamih zachytil, aby sa prestal triasť.

„TAK!“ zahučal Pahlť a celkom pokojne vyliezol zo saní. „ČO SA TAM KRČÍTE? VON A DO POZORU, VY ŽALOSTNÉ UCHOLAČIE BOBKY!“

Všetkých dvanásť chlapcov, zívajúc a džavotajúc, začalo vykladať zo zadnej časti saní lyže a pripínali si ich na spodky kožušinových číziem.

Vikingovia totiž žijú šesť mesiacov v roku na SNEHU... a preto vikinský bojovník musí vedieť rovnako dobre LYŽOVAŤ, ako sa PLAVIŤ.

Bola to lyžiarska lovecká výprava s lukom a so šípom. Chlapci museli zlyžovať Lotrovskú horu, najvyšší vrch na Vnútorých ostrovoch, a pri tom zastreliť čo najviac škvrnitých snežných prepelíc.

„Ja ich budem mať najmenej PÄŤDESIAT,“ chválil sa Soplínos Surovec, vysoký násilník s velikánskymi nosnými dierkami a fúzikmi, ktoré

sa mu nad hornou perou krútili ako malá chlpatá húsenica.

„**TICHO!**“ skríkol Pahlť a práskol bičom.

V mihu zavládlo hlboké ticho. Je to zvláštne, ale zúrivý, ozbrojený, takmer dvojmetrový učiteľ s bičom v ruke si *vždy* vynúti pozornosť triedy.

„Ja zostanem tu a budem strážiť sane,“ hulákal ďalej Pahlť. „Keď prídete k hore, velenie loveckej partie prevezme Štikút Strašný Štukovec Tretí.“

Desať chlapcov zastonalo a zúrivo zazrelo na Štikúta.

VŠETCI sa nazdávali, že by boli lepšími vodcami ako Štikút.

Soplinos vyhral tri roky za sebou pohár za bezhlavé násilie. Bravec vedel holými päťami roztrieskať stoličky na kúsky. Psí dych Tlák grgal tak hlasno, že praskalo sklo.

Iba Štikút, malý, chudý a bezvýznamný, nemal nijaké očividné vodcovské schopnosti. Postával skrúšene na jednej nohe a potom sa mu prekrížili lyže a spadol.

„Prečo musí veliť **ZASA ŠTIKÚT?**“ zašomral cez zaťaté zuby Soplinos Surovec.

„Lebo je synom **NÁČELNÍKA** a *jedného dňa* tu

bude veliť NASTÁLO, Thor nás všetkých ochraňuj...“ vysvetlil Pahlť, keď jednou chlpatou rukou dvihol Štikúta na nohy a druhou z neho oprašoval sneh.

Potom zahrmel: „Nejaké otázky?“

Rybonoh zdvihol ruku. „Len taká *maličkosť*, pane,“ povedal. „Najprv sa musíme dostať na horu. Ako sa na ňu dostaneme?“

„Na vrchol vás na lyžiach VYTIAHNU šablozubé draky,“ odvetil Pahlť. „Nepotrvá to dlhšie ako pol hodiny.“

Rybonoh a Štikút vrhli neisté pohľady na veľké biele zvery, ktoré sa zlovestne krčili na ľade. Spomedzi zubov, ostrých ako meče, im vytrčali jazyky a mačacími očami vrcholne nenávisťne pozorovali svojich ľudských pánov.

„Takže to by sme mali,“ povedal Pahlt.
„Budem vás tu čakať a o tri hodiny sa na tomto
mieste všetci stretneme... potrebujem si
ZDRIEMNUŤ... pre mňa je ešte strašne skoro...“

Pahlt sa usadil na kožušinami vystlané sane
a ohromitánsky zívól. „Aha, ešte jedna vec... ako
viete, na ostrove Lotrovo nikto nežije, ale hneď za
rohom je ostrov Hystéria a chcem vás upozorniť,

**CHOCHOLÁČ
MLADÝ** **Vygumovaný** **Psi dych
TÍK**

že v tomto ročnom období sa tu niekde môžu
potulovať Hysterici...”

„HYSTERICI???” kvikol Rybonoh trochu...
áno, trochu *hystericky*. „Veď Hysterici sú bezpečne
uväznení na Hystérii, nie?”

Mal by som vysvetliť, že HYSTERICI sú
mimoriadne krvilačný a šialený vikinský kmeň.
Boja sa ich aj také kmene ako Visilotri. Štikút sa
s Hysterikom ešte nikdy nestretol, no vedel, aký

